

פקודת השטרות [נוסח חדש] תוכן עניינים

	פרק ראשון: מבוא	
207	הגדרות	סעיף 1
207	הוראה כללית בפרשנות	סעיף 2
	פרק שני: שטרי חליפין	
	סימן א': הצורה והפירוש	
207	שטר-חליפין מהו	סעיף 3
207	הדין כשצדדים שונים בשטר חד הם	סעיף 4
207	ערוך אל הנמשך	סעיף 5
208	דרושה בהירות בענין הנפרע	סעיף 6
208	אילו שטרות סחירים	סעיף 7
208	הסכום שיש לפרוע	סעיף 8
208	שטר בר-פרעון עם דרישה	סעיף 9
208	שטר בר-פרעון בעתיד	סעיף 10
208	השמטת התאריך בשטר שפרעונו לאחר תאריכו או בקיבול לאחר ראייה	סעיף 11
209	חזקה על תאריך שהוא תאריך נכון	סעיף 12
209	חישוב זמן הפרעון	סעיף 13
209	נדרש- בשעת-הדחק	סעיף 14
209	תְּנִיּוֹת מיוחדות של מושך או של מסב המגבילות חבותם	סעיף 15
209	הגדרת קיבול ומהו צריך	סעיף 16
209	הזמן לקיבול	סעיף 17
209	קיבול כללי וקיבול מסוייג	סעיף 18
210	מסמך לא שלם או חתימה על-החלק	סעיף 19
210	מסירה תשלום את ההתקשרות	סעיף 20
	סימן ב': כשרם וךשותם של הצדדים	
210	כשרם ורשותם של הצדדים	סעיף 21
210	אין חבות בלי חתימה	סעיף 22
210	חתימה שזוייפה או שנחתמה שלא ברשות	סעיף 23
211	חתימה בתוקף הרשאה	סעיף 24
211	החותם בתור מורשה או בבחינת נציג	סעיף 25
	סימן ג': תמורת השטר	
211	תמורה בת ערך – מהי	סעיף 26
211	שטר-טובה או מיטיב	סעיף 27
211	אוחז פְּשורה	סעיף 28
211	חזקה על תמורה ועל תום לב	סעיף 29
	סימן ד': סיחור השטר	
211	סיחור מהו	סעיף 30
212	היסב בר-תוקף מהו צריך	סעיף 31
212	היסב על תנאי	סעיף 32
212	היסב על-החלק	סעיף 33
212	היסב מגביל	סעיף 34
212	עד מתי השטר סחיר	סעיף 35
213	סיחור שטר למי שכבר הוא חב על פיו	סעיף 36
213	זכויותיו של אוחז	סעיף 37
	סימן ה': חובותיו הכלליות של אוחז	

213	מתי יש צורך בהצגה לקיבול	סעיף 38
213	הזמן להצגת שטר שפרעונו לאחר ראייה	סעיף 39
213	כללים להצגה לקיבול והצדק לאי הצגה	סעיף 40
214	מיאון	סעיף 41
214	חילול במיאון ותוצאותיו	סעיף 42
214	החובות לגבי קיבול מסוייג	סעיף 43
214	הצגה לפרעון	סעיף 44
215	הצדק לאיחור בהצגה לפרעון ולאי-הצגה	סעיף 45
215	חילול באי-פרעון	סעיף 46
215	הודעת חילול ודין העדר הודעה	סעיף 47
215	כללים להודעת חילול	סעיף 48
216	הצדק לאיחור במתן הודעת חילול	סעיף 49
217		סעיף 50
217	חובות האוחז כלפי הקבל או הנמשך	סעיף 51
217	תובענה על-פי התמורה	סעיף 52
	סימן ו': חבובותם של הצדדים	
217	כספים שבידי הנמשך	סעיף 53
217	חבובות של קבל	סעיף 54
217	חבובות של מושך ושל מסב	סעיף 55
218	זר שחתם על שטר חב בתור מסב	סעיף 56
218	ערבות לשטר	סעיף 57
218	שיעור דמי נזק מידי צדדים לשטר שחולל	סעיף 58
218	מעביר במסירה	סעיף 59
	סימן ז': פקיעת השטר	
218	פרעון כשורה	סעיף 60
219	קבל האוחז בשעת חלות	סעיף 61
219	ויתור מפורש	סעיף 62
219	ביטול	סעיף 63
219	שינוי השטר	סעיף 64
	סימן ח': קיבול ופרעון משום-כבוד	
219	קיבול משום-כבוד	סעיף 65
219	חבובות של קבל-משום-כבוד	סעיף 66
220	הצגה לפני הקבל-משום-כבוד או הנדרש- בשעת-הדחק	סעיף 67
220	פרעון משום-כבוד	סעיף 68
	סימן ט': מסמכים אבודים	
220	זכותו של אוחז לקבל כפל של שטר אבוד	סעיף 69
220	תובענה לפי שטר אבוד	סעיף 70
	סימן י': שטר בסדרה	
220	כללים בדבר סדרת שטרות	סעיף 71
	סימן י"א: ברירת הדין	
221	כללים לענין ברירת הדין	סעיף 72
221	דרכי העדה	סעיף 72א
	פרק שלישי: שיקים	
	סימן א': שיקים משוכים על בנקאי	
221	שיק – מהו	סעיף 73
221		סעיף 73א
221	הצגת שיק לפרעון	סעיף 74
222	ביטול קשותו של הבנקאי	סעיף 75

	סימן ב': שיקים משורטטים	
222	שרטוט בכללות ושרטוט במיוחד – מה הם	סעיף 76
222	שרטוט בידי המושך או לאחר הוצאה	סעיף 77
222	השרטוט – חלק מהותי של השיק	סעיף 78
222	חובותיו של בנקאי לגבי שיק משורטט	סעיף 79
222	הגנה על בנקאי ועל מושך בשיק משורטט	סעיף 80
222	פעלו של שרטוט "לא סחיר" על האוחז	סעיף 81
223	הגנה על בנקאי גובה	סעיף 82
223	הסעיפים 76 עד 82 יחולו על מימשך בנקאי	סעיף 83
	פרק רביעי: שטרי חוב	
223	שטר חוב – מהו	סעיף 84
223	הצורך במסירה	סעיף 85
223	שטרי חוב ביחד ולחוד	סעיף 86
223	שטר חוב בר-פרעון עם דרישה	סעיף 87
223	הצגת שטר חוב לפרעון כדי להחייב את עושהו	סעיף 88
223	חבותו של עושה שטר	סעיף 89
224	תחולת פרק שני על שטרי חוב	סעיף 90
	פרק חמישי: מילואים	
224	תום-לב	סעיף 91
224	חתימה	סעיף 92
224	חשוב הזמן	סעיף 93
224		סעיף 94
224	פקודות דיבידנד ניתנות לשרטוט	סעיף 95
224	התיישנותן של תובענות	סעיף 96

פרק ראשון: מבוא

הגדרות	1.	בפקודה זו – "בנקאיי" – לרבות חבר בני אדם, מואגד ושאינו מואגד, העוסק בעסקי בנק; "הוצאה" – מסירה ראשונה של שטר או של שטר חוב, כשהם שלמים בצורתם, לאדם הנוטל אותם בתור אוחז; "הקֶסב" – היסב מוגמר במסירה; "המוכ"ז" – אדם המחזיק בשטר או בשטר-חוב שהם בני פרעון למוכ"ז; "אוֹחֵז" – מי שהוא הנפרע או הקֶסב של שטר או של שטר-חוב ומחזיק בו, או מי שהוא המוכ"ז; "מסירה" – העברת הקֶזקה מאדם לאדם, בין הקֶזקה למעשה ובין הקֶזקה להלכה; "ערך" – תמורה בת-ערך; "פושט רגל" – לרבות אדם שרכושו הוקנה לנאמן, או לנמחה לפי דין בר-תוקף אותה שעה בעניני פשיטת-רגל; "קיבול" – קיבול מוגמר במסירה או בהודעה; "שטר" – שטר חליפין, לרבות שֶק; "תובעֶנה" – לרבות תביעה שכנגד וקיצוץ. פקודה זו תתפרש בסימוכין לדיני אנגליה בענין שטרי חליפין, שיקים ושטרי חוב, חוץ מדינים שאינם מתיישבים עם הוראות הפקודה, ובמידה שאינם מתיישבים.
הוראה כללית בפרשנות	2.	פרק שני: שטרי חליפין סימן א': הצורה והפירוש
שטר-חליפין מהו	3.	(א) שטר-חליפין הוא פקודה ללא תנאי ערוכה בכתב מאת אדם אל חברו, חתומה בידי נותנה, בה נדרש האדם שאליו ערוכה הפקודה לשלם לאדם פלוני או לפקודתו, או למוכ"ז, סכום מסויים בכסף, עם דרישה או בזמן עתיד קבוע או ניתן לקביעה. (ב) מסמך שלא נתקיימו בו תנאים אלה, או שיש בו פקודה לעשות מעשה בנוסף על פרעון כסף, איננו שטר-חליפין. (ג) פקודה לפרוע מתוך קרן מיוחדת אינה פקודה ללא תנאי כמשמעותו בסעיף זה; אבל פקודה לפרוע שאין בה סייג אלא שיש בצדה נקיבת קרן מיוחדת שממנה יחזור וייפָרע הנמשך, או נקיבת חשבון מיוחד שלחובתו ייזקף הסכום, או הודעה בדבר העסקה המשמשת עילה לשטר – היא פקודה ללא תנאי. (ד) על שלוש אלה אין השטר נפסל: (1) על שאין בו תאריך עריכתו; (2) על שאינו מפרש הערך שניתן בעדו או שאינו מפרש שניתן בעדו ערך כלשהוא; (3) על שאינו מפרש את מקום המשיכה או את מקום הפרעון; אלא שלעולם, באין מקום פרעונו של השטר נקוב במפורש, יראו כמקום פרעונו את המקום שניקב כמקום עסקו של הנמשך, או כמקום מגוריו. השטר יכול להיות משוך בר-פרעון למושך או לפקודתו, או לנמשך או לפקודתו. (א) מקום שמושך השטר הוא גם הנמשך, או מקום שהנמשך הוא אדם בדוי או אדם חֶסֶר-כושר להתקשר בחוזה, הברירה בידי האוחז לנהוג במסמך דרך שטר-חליפין או דרך שטר-חוב. (ב) הנמשך צריך להיות נקוב בשטר בבהירות סבירה, אם בשמו ואם בדרך אחרת. (א) השטר יכול להיות ערוך אל שני נמשכים או יותר, בין שהם שותפים ובין אם לאו, אבל פקודה ערוכה לשני נמשכים לחלופין, או לשני נמשכים או יותר בזה אחר זה – אינה שטר חליפין.
הדין כשצדדים שונים בשטר חד הם הדין כשהמושך והנמשך חד הם או פירמה אחת הם ערוך אל הנמשך	4.	(א) כשצדדים שונים בשטר חד הם הדין כשהמושך והנמשך חד הם או פירמה אחת הם ערוך אל הנמשך
הדין כשצדדים שונים בשטר חד הם הדין כשהמושך והנמשך חד הם או פירמה אחת הם ערוך אל הנמשך	5.	(א) כשצדדים שונים בשטר חד הם הדין כשהמושך והנמשך חד הם או פירמה אחת הם ערוך אל הנמשך

דרושה בהירות בענין הנפרע	6.	(א)	שטר שאיננו בר-פרעון למופ"ז צריך שהנפרע יהא נקוב בו בבהירות סבירה, אם בשמו ואם בדרך אחרת.
נפרע תלוי או נושא משרה		(ב)	השטר יכול להיות עשוי בר-פרעון לשני נפרעים או יותר יחדיו, ויכול שיהא עשוי בר-פרעון לתלויין לאחד משני נפרעים או לאחדים מתוך מספר נפרעים; כן יכול שיהא עשוי בר-פרעון לנושא משרה אותה שעה.
נפרע בדוי		(ג)	מקום שהנפרע הוא אדם בדוי או אדם שאינו קיים, מותר לנהוג בשטר כאילו הוא בר-פרעון למופ"ז.
אילו שטרות סחירים	7.	(א)	שטר שיש בו מלים האוסרות העברתו, או המורות על כוונה שהשטר לא יהיה עביר, השטר כשר בין הצדדים שבו לבין עצמם, אך אין הוא סחיר.
בר-פרעון למוכ"ז		(ב)	שטר סחיר יכול שיהא בר-פרעון בין לפקודה ובין למופ"ז.
בר פרעון לפקודה		(ג)	שטר בר-פרעון למופ"ז הוא שטר שנאמר בו כך, או שטר שההיסב היחיד או האחרון שעליו, הוא היסב על התקלק.
		(ד)	שטר בר-פרעון לפקודה הוא שטר שנאמר בו כך, או שנאמר בו שהוא בר-פרעון לאדם מיוחד ואין בו מלים האוסרות העברתו או המורות על כוונה שלא יהא עביר.
		(ה)	שטר שנאמר בו, בין מלכתחילה ובין בהיסב, שהוא בר-פרעון לפקודת אדם פלוני, ולא לו או לפקודתו, הריהו אף על פי כן בר-פרעון לו או לפקודתו, והברירה בידי אותו אדם.
הסכום שיש לפרוע	8.	(א)	הסכום שיש לפרעו על פי השטר הוא סכום מסויים, כמשמעותו בפקודה זו, אפילו פרעונו נדרש – (1) עם ריבית; (2) לשיעורין מפורשים; (3) לשיעורין מפורשים ובתוספת הוראה שאם לא ייפרע שיעור אחד יחול זמן פרעונו של הסכום כולו; (4) לפי שער חליפין נקוב, או לפי שער חליפין שיש לבררו בדרך שהורה עליה השטר.
חשוב הריבית		(ב)	מקום שהסכום שיש לפרעו נאמר גם במלים וגם בספרות, והן מכחישות זו את זו, הסכום שהמלים מורות עליו הוא הסכום שיש לפרעו.
		(ג)	מקום שהסכום שיש לפרעו נאמר במלים פעמים אחדות, או שאינו נאמר במלים אך נאמר בספרות פעמים אחדות, והן מכחישות זו את זו, הסכום הפחות הוא הסכום שיש לפרעו.
		(ד)	מקום שנאמר בשטר שיש לפרעו בריבית, תחילת זמנה של הריבית היא מתאריך השטר, ואם אין בו תאריך – מיום שהוצא; והוא כשאין בשטר הוראה אחרת.
שטר בר-פרעון עם דרישה	9.	(א)	וזה שטר בר-פרעון עם דרישה: (1) שטר שנאמר בו שיש לפרעו עם דרישה או עם ראייה או עם הצגה; (2) שטר שלא נאמר בו שום זמן לפרעון.
		(ב)	שטר שקובל, או שהוסב, לאחר שעבר זמנו, יראוהו לגבי הקבל שכך קיבלו עליו או לגבי מסב שכך הסב אותו, כשטר בר-פרעון עם דרישה.
שטר בר-פרעון בעתיד	10.	(א)	שטר בר-פרעון בזמן עתיד הניתן לקביעה, כמשמעותו בפקודה זו, הוא שטר שנאמר בו שיש לפרעו – (1) כתום תקופה קבועה לאחר תאריכו או לאחר ראייה; (2) כשאירע מאורע פלוני ואירועו ודאי אף שאין זמנו ודאי, או כתום תקופה קבועה לאחר מאורע כאמור.
		(ב)	מסמך שנאמר בו שיש לפרעו כשאירע דבר שאירועו ספק – איננו שטר, ואין אירועו של אותו דבר מתקן את הפגם.
השטת התאריך בשטר לאחר תאריכו או בקיבול לאחר ראייה	11.		שטר שנאמר בו שיש לפרעו בתום תקופה קבועה לאחר תאריכו והוצא בלא תאריך, או שטר שנאמר בו שיש לפרעו בתום תקופה קבועה לאחר ראייה וקובל בלא תאריך, רשאי

כל אוחז לרשום בו את התאריך הנכון של ההוצאה או של הקיבול והשטר יהיה בר-פרעון בהתאם לכך; מקום שהאוחז רשם בתום לב ובטעות תאריך לא נכון, וכן בכל מקרה שרשום בשטר תאריך לא נכון והשטר מגיע אחרי כן לאוחז כְּשֹׁרָה, לא יהא השטר בטל על שום כך, אלא כוחו יפה והוא בר-פרעון כאילו היה התאריך הרשום בו התאריך הנכון.

- חזקה על תאריך שהוא תאריך נכון 12. (א) תאריך שעל גבי שטר, קיבול או היסב, רואים אותו כתאריך הנכון של המשיכה או של הקיבול או של ההיסב, הכל לפי הענין, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר, אולם מקום שהוגש שטר בהליכי פשיטת רגל כראיה לחובו של נושה עוֹתֵר, יש לקיים את תאריך השטר בראיה.
- חישוב זמן הפרעון 13. (ב) אין השטר פסול מחמת זו בלבד, שתאריכו מוקדם או מאוחר.
- (א) שטר שזמן פרעונו חל, ככתבו, ביום שאינו יום עסקים, יראוהו חל ובר-פרעון ביום העסקים הראשון שלאחריו.
- (ב) שטר שזמן פרעונו כתום תקופה קבועה לאחר תאריכו, לאחר ראיה, או לאחר שאירע מאורע פלוני, אין מביאים במנין, לגבי קביעת זמן הפרעון את היום שממנו צריכה להתחיל התקופה ומביאים במנין את יום הפרעון.
- שטר שזמן פרעונו הוא כתום תקופה קבועה לאחר ראיה, תחילתה של התקופה היא: בשטר שקיבל – מיום הקיבול, ובשטר שהודיעו על חילולו במיאון או באי מסירה – מיום שניתנה ההודעה.
- חודש 14. (ד) המונח "חודש" בשטר פירושו חודש לפי הלוח הגריגוריאני אם אין בשטר הגדרה אחרת.
- (ה) על זמן הפרעון כפי שהוא קבוע בשטר אין מוסיפים אַרְפֶּת חסד.
- נדרש- בשעת-הדחק 14. מושך השטר וכל מיִסב יכול לרשום בו שמו של אדם שאליו יוכל האוחז לפנות בשעת-הדחק, היינו בשעה שהשטר יחולל במיאון או באי-פרעון; אדם כאמור נקרא נדרש-בשעת-הדחק; הברירה בידי האוחז לפנות אל הנדרש-בשעת-הדחק או לא, כפי שנראה לו.
- תְּנִיּוֹת מיוחדות של מושך או של מסב המגבילות חבותם 15. (א) מושך השטר וכל מיִסב יכול לרשום בו תְּנִיָּה מפורשת –
- (1) השוללת או המגבילה את חבותו הוא כלפי האוחז;
- (2) המוותרת על חובותיו של האוחז כלפיו, כולן או מקצתן.
- (ב) שום דבר האמור בסעיף זה לא ימנע מושך שטר וכל מסב מלרשום בתעודה נפרדת כל תניה שבידו לרשום בשטר לפי סעיף קטן (א).
- הגדרת קיבול ומהו צריך 16. (א) קיבול שטר פירושו גילוי דעתו של הנמשך על הסכמתו לפקודת המושך.
- (ב) הקיבול פסול אם לא נתמלאו בו תנאים אלה:
- (1) צריך שיהא כתוב בשטר וחתום בידי הנמשך; חתימתו בלבד על פני השטר, בלא תוספת מלים, מספקת;
- (2) אסור שייאמר בו, שהנמשך יקיים את הבטחתו שלא בפרעון כסף.
- הזמן לקיבול 17. (א) השטר יכול שיהא מקובל –
- (1) לפני שנחתם בידי המושך או כשאינו שלם מבחינה אחרת;
- (2) לאחר שעבר זמנו, או לאחר שחולל בתחילה בסירוב לקבלו או באי-פרעון.
- תאריך הקיבול לאחר תחילה 18. (ב) שטר בר-פרעון לאחר ראיה שחולל במיאון ולאחר מכן חזר הנמשך וקיבלו עליו, זכאי האוחז, באין הסכם אחר, לקיבול מן התאריך שבו הוצג השטר לראשונה לפני הנמשך לשם קיבול.
- (א) הקיבול יכול שיהא כללי או מסוייג.
- (ב) קיבול כללי מסכים בלא סייג לפקודת המושך; קיבול מסוייג במלים מפורשות משנה כוחו של השטר מכפי שנמשך.
- (ג) ביחוד מסוייג הקיבול כשהוא –

על תנאי	(1)	על תנאי, היינו תולה פרעונו על ידי הקבל בקיום תנאי שנאמר בקיבול;
	(2)	חלקי, היינו קיבול לפרוע רק חלק מן הסכום שבשטר;
במקום בלבד	(3)	מאוחר, היינו קיבול לפרוע במקום מיוחד פלוני בלבד; אם לא נאמר בו בפירוש שיש לפרוע את השטר באותו מקום בלבד ולא במקום אחר, יהיה הקיבול האמור קיבול כללי;
הזמן	(4)	מסוייג מבחינת הזמן;
חלק מהנמשכים	(5)	של אחד הנמשכים או של אחדים מהם, אך לא של כולם.
מסמך לא שלם או חתימה על-הקבל	19. (א)	היה השטר חסר פרט מהותי, האדם המחזיק בו יש לו רשות לכאורה להשלים את החסר ככל שנראה לו.
	(ב)	מסמך כאמור שהושלם תוך זמן סביר ובדיוק לפי ההרשאה שניתנה, יהא אָכִיף על כל אדם שנעשה צד לו לפני ההשלמה; זמן סביר, לענין זה, הוא שאלה שבעובדה; ואולם אם סיחרו את המסמך לאחר השלמתו לאוחז פְּשִׁוּרָה, יהא השטר בידו כשר ובר-פעל לכל דבר, והוא יכול לְאָכֹף אותו כאילו הושלם בתוך זמן סביר ובדיוק לפי ההרשאה שניתנה.
מסירה תשלום את ההתקשרות	20. (א)	כל התקשרות על פי שטר, בין של המושך בין של הקבל ובין של מסב, אינה שלמה ואפשר לחזור ממנה כל עוד לא נמסר המסמך על מנת לעשותה בת-פעל; ואולם מקום שקיבול כתוב בשטר, והנמשך הודיע לאדם הזכאי לשטר, או בהתאם להוראותיו, שקיבל עליו את השטר – הקיבול נעשה שלם ואין לחזור ממנו.
בידי מי	(ב)	בין צדדים סמוכים לבין עצמם, ולגבי כל צד מרוחק שאיננו אוחז פְּשִׁוּרָה:
מסירה על תנאי	(1)	המסירה היא בת-פעל אם נעשתה בידי הצד המושך, או המקבל עליו או המִסֵּב, או בהרשאתם, הכל לפי הענין;
	(2)	מותר להוכיח שהמסירה היתה על תנאי או למטרה מיוחדת בלבד ולא לשם העברת הקנין בשטר;
חזקה במסירה	(ג)	אבל שטר שהוא בידי אוחז פְּשִׁוּרָה, חזקה חלוטה היא שהיתה מסירה כשרה על ידי כל הצדדים שקדמו לו, כדי להַחֲבִיבם כלפיו.
		שטר שיצא מהחזקתו של צד שחתם עליו בתור מושך, או קבל או מסב, חזקה שנמסר על ידיו מסירה כשרה וללא תנאי, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.
כשרם ורשותם של הצדדים	21. (א)	סימן ב': כשרם ורשותם של הצדדים הפּוֹשֵׁר לְחֹב כצד לשטר – כמוהו פּוֹשֵׁר להתקשר בחוזה.
	(ב)	שטר שנמשך או שהוסב בידי אדם שאין לו כושר או כוח לְחֹב על פי שטר, משיכתו או היסבו מַצִּיבִים את האוחז להיפָּרַע על פי השטר וּלְאָכֹף אותו על כל צד אחר שבו.
אין חבות בלי חתימה	22. (א)	אין אדם חב בתור מושך או מסב או קבל של שטר אם לא חתם עליו בתור אחד מאלה.
	(ב)	חתם אדם בשם מסחרי או בשם נטול, הריהו חב על פיו כאילו חתם בשמו הוא.
	(ג)	חתם אדם שמה של פירמה, הרי זה כאילו חתם שמותיהם של כל הַחֲבִיבִים בתור שותפים לאותה פירמה.
חתימה שזוייפה או שנחתמה שלא ברשות	23. (א)	חתימה על שטר שהיא מזוייפת או שוֹמָה בו שלא בהרשאת האדם שהחתימה נחזית כשלו, אין כוחה יפה כלשהו, ואין רוכשים על ידיה או על פיה כל זכות להחזיק בשטר או להפטיר ממנו או לאכוף פרעונו על כל צד שבו, אלא אם האדם שכנגדו באים להחזיק את השטר או שעליו באים לאכוף פרעונו מְנוּעַ מלטעון טענת זיוף או העדר הרשאה, והכל בכפוף להוראות פקודה זו.
	(ב)	שום דבר האמור בסעיף זה אין בו כדי לפגוע באישור שניתן לחתימה שנחתמה, שלא בְּרִשּׁוֹת ואינה מגיעה לכלל זיוף.
	(ג)	אדם שפרע שטר בתום לב ובדרך העסקים הרגילה, אין עליו חובה להוכיח כי ההיִסָּב של הנפרע או כל היסב שלאחריו נחתם בידו או בהרשאתו של האדם שההיסב נחזה כשלו; ואפילו היתה חתימת ההיסב מזוייפת או חתומה שלא בְּרִשּׁוֹת, דינו של מי שפרע בדרך זו כדין מי שפרע פְּשִׁוּרָה.

מיימשך בנקאי כמוהו כשטר	(ד)	לענין סעיף זה, מימשך או פקודה שנמשכו על ידי בנק על סניף שלו, וחוף מזה נתקיימה בהם ההגדרה של שטר על פי סעיף 3 – דינם כדין שטר.
חתימה הרשאה	24.	חתימה בתוקף הרשאה כוחה כהודעה שרשותו של המורשה לחתום מוגבלת היא, ואין החתימה מחייבת את המרשה, אלא אם פעל המורשה במעשה החתימה בגבולות רשותו ממש.
החותם מורשה או בבחינת נציג	25.	(א) מי שחתם על שטר בתור מושך או מקב או קבל והוסיף לחתימתו מלים המורות שהוא חותם בשם מרשה או מטעמו או בבחינת נציג, אינו חב על פי השטר חבות אישית; אך תוספת מלים לחתימתו שאינן באות אלא לתאר שהוא מורשה או פועל בבחינת נציג, אינן פוטרות אותו מחבות אישית, ואם הוכח שפעל שלא ברשות או שחרג מתחום רשותו יהא חב על פי השטר חבות אישית.
	(ב)	כשבאים להכריע אם חתימה פלונית על שטר היא של מרשה או של המורשה שבידו נכתבה, הולכים אחר הפירוש המועיל ביותר לכשרותו של המסמך.
סימן ג': תמורה השטר		
תמורה בת ערך –	26.	(א) כל תמורה המספקת כדי להעמיד התקשרות פשוטה; (2) חוב קודם או חבות קודמת; ודינם כדין תמורה בת-ערך בין שהשטר הוא בר-פרעון עם דרישה ובין שהוא בר-פרעון בזמן עתיד.
אוחז תמורת ערך	(ב)	משניתן בזמן מן הזמנים ערך בעד שטר, רואים את האוחז כאוחז בעד ערך כלפי הקבל וכלפי כל מי שנעשה צד לשטר לפני אותו זמן.
אוחז שיש לו עכבון	(ג)	אוחז שיש לו עכבון על השטר מכוח חוזה או מכלל דין, רואים אותו כאוחז בעד ערך כדי הסכום שיש לו עכבון כנגדו.
שטר-טובה או מיטיב	27.	(א) המיטיב בשטר הוא האדם שחתם עליו כמושך או כקבל או כמקב בלא שקיבל בעדו ערך וכדי להשאיל את שמו לאדם אחר.
חבותו של מיטיב	(ב)	המיטיב חב על פי השטר כלפי אוחז בעד ערך, ואין נפקא מינה אם האוחז ידע בשעה שנטל את השטר שאין אותו צד אלא מיטיב ואם לאו.
אוחז כשורה	28.	(א) אוחז כשורה הוא אוחז שנטל את השטר כשהוא שלם ותקין לפי מראהו ובתנאים אלה: (1) נעשה אוחז השטר לפני שעבר זמנו, ולא היתה לו כל ידיעה שהשטר חולל לפני כן, אם אמנם חולל; (2) נטל את השטר בתום לב ובעד ערך ובשעה שסיחרו לו את השטר לא היתה לו כל ידיעה שזכות קנינו של המסחר פגומה.
פגמים שבזכות קנין	(ב)	ביחוד זכות קנינו של מסחר שטר פגומה כמשמעותו בפקודה זו, אם השיג את השטר, או את הקיבול, על ידי רמאות, כפיה, או אלימות ופחד, או באמצעים אחרים שאינם כדין, או בתמורה אי-חוקית, או כשהוא מסחר את השטר אגב מעילה באמון, או בנסיבות העולות כדי רמאות.
אוחז התובע מכוח אוחז כשורה	(ג)	אוחז, בין בעד ערך ובין שלא בעד ערך, שזכות קנינו בשטר הגיעה לו מכוח אוחז כשורה ושאנינו שותף לשום רמאות או אי חוקיות הפוגעות בשטר, יש לו כל הזכויות אשר לאותו אוחז כשורה כלפי הקבל וכלפי כל הצדדים לשטר שקדמו לאותו אוחז.
חזקה על תמורה ועל תום לב	29.	(א) כל צד שחתמתו מצויה על השטר, חזקה לכאורה שנעשה צד לו בעד ערך. (ב) כל אוחז שטר, חזקה לכאורה שהא אוחז כשורה; אך אם הודו או הוכיחו בתובענה שהקיבול או ההוצאה או הסיחור שלאחריה פגועים ברמאות, בכפיה, או באלימות ופחד, או באי-חוקיות, חובת הראיה מוחלפת, עד אם הוכיח האוחז שלאחר אותה רמאות או אי-חוקיות ניתן בתום לב ערך בעד השטר.
סימן ד': סיחור השטר		
סיחור מהו	30.	(א) משהועבר שטר מאדם לאדם בדרך העושה את הנעבר לאוחז השטר – השטר מסוחר.
שטר למוכ"ז	(ב)	שטר בר-פרעון למוכ"ז – סיחורו במסירה.

שטר בר-פרעון לפקודה – סיחורו בהיסב של האוחז שהוגמר במסירה.	(ג)	שטר לפקודה
האוחז שטר לפקודתו שהעביר את השטר בעד ערך בלא היסב, העברתו נותנת לנעבר אותה זכות קנין בשטר שהיתה לו למעביר, ובנוסף על כך רוכש הנעבר את הזכות לקבל את היסבו של המעביר.	(ד)	העברת שטר לפקודה בלא היסב
היה אדם חייב להקטב שטר בתור נציג, יכול הוא להסב את השטר בביטויים השוללים את תבולתו האישית.	(ה)	היסב על ידי נציג
היסב עושה סיחור אם נתמלאו בו תנאים אלה:	31.	היסב בר-תוקף מהו צריך
(1) צריך שיהא כתוב על השטר גופו וחתום בידי המסב; חתימתו של המסב על השטר, היא בלבד ללא תוספת מלים, וְיָהּ;	(1)	סֶפֶח או "העתק"
היה ההיסב כתוב על גבי סֶפֶח או על גבי "העתק" של שטר שהוציאוהו או שסיחורו במדינה המפירה בכוחם של העתקים, רואים את ההיסב כאילו נכתב על השטר גופו;		היסב חלקי
(2) צריך שיהא היסב לשטר כולו; היסב חלקי, היינו היסב הנחזה כמעביר לְנֶסֶב חלק בלבד של הסכום העומד לפרעון, או הנחזה כמעביר את השטר לשני נְסִיבִים או יותר, לכל אחד לחוד, אינו עושה סיחור;	(2)	מספר נפרעים או נסבים
(3) מקום שהשטר הוא לפקודתם של שני נפרעים או נְסִיבִים, או של יותר משנים, והם אינם שותפים, צריך שְׁיִסְבוּ כולם זולת אם היה הַמִּסֵּב רשאי להקטב בשם האחרים;	(3)	שיבוש תיאורו של נפרע או של נסב
(4) מקום שהשטר הוא לפקודה, והנפרע או הנסב מתואר שלא כנכון, או שנשתבש הכתיב של שמו, יכול הוא להסב את השטר כדרך שכתוב בו ולהוסיף, אם יראה לעשות כן, את חתימתו הנכונה;	(4)	סדר היסבים
(5) שטר שיש בו שני היסבים או יותר, חזקה שכל אחד מהם נעשה בסדר שבו הוא עומד על השטר, עד שלא הוכח היפוכו של דבר;	(5)	סוגי היסב
(6) היסב יכול שיהיה בין על-החֶלֶק ובין במיוחד, ויכול שיהיו בו תנאים מגבילים.	(6)	היסב על תנאי
שטר הנחזה כמוסב על תנאי, מותר לפרעו ולא להשגיח בתנאי, והפרעון לנסב כוחו יפה, בין שנתקיים התנאי ובין שלא נתקיים.	32.	היסב על-החלק
(א) היסב על-החֶלֶק אינו מפרש שום נסב, ושטר שהוסב כך הוא בר-פרעון למוכ"ז.	33.	היסב מיוחד
(ב) היסב מיוחד מפרש את האדם אשר לו או לפקודתו ייפרע השטר.		דין נסב כדין נפרע
(ג) הוראות פקודה זו לגבי נפרע חלות, בשינויים המחוייבים, גם לגבי נסב על פי היסב מיוחד.	(ג)	הפיכת היסב על-החלק מיוחד
(ד) שטר שהוסב על-החֶלֶק, יכול כל אוחז להפוך את ההיסב להיסב מיוחד על ידי שיכתוב מעל לחתימת הַמִּסֵּב הוראה לשלם את השטר לעצמו או לפקודתו או לאדם אחר או לפקודתו.	(ד)	היסב מגביל
(א) היסב מגביל הוא היסב האוסר להוסיף ולסחר את השטר, או המביע שאין זו אלא הרשאה לעשות בשטר כאמור בהיסב ולא העברת בעלות בשטר, כגון שטר שהוסב: "שלם לפלוני בלבד" או "שלם לפלוני לחשבונו של אלמוני" או "שלם לפלוני או לפקודתו, לגוביינא".	34.	עד מתי השטר סחיר
(ב) היסב מגביל נותן לְנֶסֶב את הזכות להיפרע על פי השטר ולתבוע לדין כל צד לשטר שהמסב שלו היה יכול לתבעו, אבל אין ההיסב נותן לו כוח להעביר את זכויותיו בתור נסב אלא אם הורשה בו בפירוש לעשות כן.	(ב)	סיחורו של שטר שעבר זמנו
(ג) מקום שהיסב מגביל מרשה להוסיף ולהעביר, כל הנְסִיבִים הבאים לאחר מכן נוטלים את השטר עם כל הזכויות וההתחייבויות שהיו לנסב הראשון על פי ההיסב המגביל.	(ג)	
(א) שטר שהוא סחיר בתחילתו מוסיף להיות סחיר, עד אם הוסב היסב מגביל או אם נפקע על ידי פרעון או בדרך אחרת.	35.	
(ב) שטר שעבר זמנו אין לסחרו אלא בכפוף לכל פגם שבזכות קנין שהשטר היה פגוע בו בשעת תְּלוּתוֹ, ומאותה שעה ואילך הנוטל את השטר אינו יכול לרכוש או ליתן זכות קנין טובה מזו שהיתה לאדם שמידו נטל.	(ב)	

שטר שזמן פרעונו עם דרישה, וקזותו מעידה עליו שהיה במחזור זמן רב במידה שאינה סבירה, יראוהו כשטר שעבר זמנו, כמשמעותו בסעיף זה ולענינו; מהו, לענין זה, זמן רב במידה שאינה סבירה, היא שאלה של עובדה.	(ג)	שטר עם דרישה – מתי עובר זמנו
כל סיחור – חזקה לכאורה שנעשה לפני שעבר זמנו של השטר, אם אין בהיסב תאריך מאוחר מְחליתו של השטר.	(ד)	חזקה לגבי תאריך הסיחור
שטר שלא עבר זמנו וחולל, כל הנוטל אותו בידיעה שחולל נוטלו בכפוף לכל פגם שבזכות קנין שהיה בו בשעת חילול, אבל שום דבר האמור בסעיף קטן זה לא יפגע בזכויותיו של אוֹחַז פְּשורה.	(ה)	שטר שיודעים בו שחולל
שטר שסיחורו בחזרה למושך או לְמִסָּב קודם או לקבל, יכול אותו צד, בכפוף להוראות פקודה זו, לחזור ולהוציא את השטר ולסחרו עוד, אך אין הוא זכאי לאכוף תשלומו על שום צד-ביניים שכלפיו היה חב לפני כן.	36.	סיחור שטר למי שכבר הוא חב על פיו
אלה זכויותיו וכוחו של אוֹחַז שטר:	37.	זכויותיו של אוֹחַז
(1) יכול הוא לתבוע על פי השטר בשם עצמו;		
(2) היה אוֹחַז פְּשורה, הריהו אוֹחַז השטר כשהוא נקי מכל פגם שבזכות קנינם של צדדים קודמים לו, וכן מכל טענות-הגנה אישיות גרידא שהיו להם בינם לבין עצמם, ויכול הוא לאכוף תשלומו על כל צד החב על פי השטר;		
(3) היה פגם בזכות קנינו, הרי אם סיחר את השטר לאוֹחַז פְּשורה, רוכש אותו אוֹחַז זכות קנין טובה ושלמה, ואם השיג פרעונו של השטר, מי שפרע לו פְּשורה מופטר מן השטר הֶפְטָר כשר.		
סימן ה': חובותיו הכלליות של אוֹחַז		
שטר בר-פרעון לאחר ראייה טעון הצגה לקיבול, כדי לקבוע חליתו של המסמך.	(א)	38. מתי יש צורך בהצגה לקיבול
שטר שהיתנו בו בפירוש שיש להציג לקיבול, אין להציגו לפרעון כל עוד לא הוצג לקיבול.	(ב)	
בשום מקרה אחר אין השטר טעון הצגה לקיבול כדי להחייב על פיו כל צד לשטר.	(ג)	
שטר בר-פרעון לאחר ראייה שסיחורו, צריך האוֹחַז, בכפוף להוראות פקודה זו, להציגו לקיבול או לסחרו תוך זמן סביר; ולעולם, שטר שפרעונו לאחר ראייה צריך להציגו לקיבול תוך ששה חדשים מתאריכו, או תוך זמן קצר יותר שהיתנוהו המושך או המסב, או תוך זמן ארוך יותר שהיתנהו המושך ושלא יעלה על שנים-עשר חדשים.	(א)	39. הזמן להצגת שטר שפרעונו לאחר ראייה
לא עשה האוֹחַז כן, הופטרו המושך וכל המסיבים שקדמו לאותו אוֹחַז.	(ב)	
כשבאים לפסוק מהו זמן סביר כמשמעותו בסעיף זה, יש לשים לב לטיבו של השטר, למנהג הסוחרים לגבי שטרות מעין זה ולעובדות של המקרה המיוחד.	(ג)	
השטר הוא מוצג כראוי אם הוצג לפי כללים אלה:	(א)	40. כללים להצגה לקיבול והצדק לאי הצגה
(1) צריך שתהא הצגה לפני שעבר זמנו, ביום עסקים ובשעה סבירה, על ידי האוֹחַז או בשמו, לפני הנמשך או לפני אדם הרשאי בשמו לקבל עליו את השטר או לסרב לקבלו עליו;	(1)	שני נמשכים או יותר
(2) היה השטר ערוך אל שני נמשכים או יותר, שאינם שותפים, צריך שתהא הצגה לפני כולם; אלא שאם האחד רשאי לקבל בעד כולם יכול שתהא הצגה לפניו בלבד;	(2)	
(3) מת הנמשך, יכול שתהא הצגה לפני נציגו האישי;	(3)	נמשך שמת
(4) פשט הנמשך את הרגל, יכול שתהא הצגה לפניו או לפני הנאמן שלו;	(4)	נמשך שפשט את הרגל
(5) מקום שניתן לפי הסכם או לפי הנהגה להציג את השטר על ידי בִּי-דואר, הצגתו בדרך זו מספקת.	(5)	בִּי-דואר
ואלה נסיבות הפוטרות מחובת הצגה לקיבול כאמור ומתירות לנהוג בשטר כאילו חולל מחמת מיאון:	(ב)	הפוטרת מהצגה לקיבול

(1) הנמשך מת או פשט את הרגל, או שהוא אדם בדוי או שאין לו כושר להתקשר בשטר;			
(2) אין אפשרות לבצע הצגה כאמור אף לאחר שקידה סבירה;			
(3) ההצגה היתה אמנם שלא כתיקונה, אך הסירוב לקיבול היה בגלל סיבה אחרת.			
(ג) העובדה שיש לאוחז יסוד להניח שהשטר יחולל לכשיוצג אינה פוטרת מחובת הצגה.			
הוצג שטר לקיבול כראוי ולא קובל תוך עשרים וארבע שעות, האדם שהציגו חייב לנהוג בו כבשטר שחולל מחמת מיאון; לא עשה כן, יפסיד האוחז את זכותו לחזור על המושך ועל המסיבים.	.41	מיאון	
(א) השטר מחולל במיאון באחת משתי אלה:	.42	במיאון	חילול ותוצאותיו
(1) כשהציגוהו לקיבול כראוי וסירבו לקבלו בדרך שנקבע בפקודה, או שאין אפשרות להשיג קיבול כזה;			
(2) כשהיו פטורים מלהציגו לקיבול והשטר לא קובל.			
(ב) חולל השטר במיאון עולה מיד הזכות לאוחז, בכפוף להוראות הפקודה, לחזור על המושך ועל המסיבים ואין צורך להציגו לפרעון.			
(א) יכול האוחז שטר לסרב ליטול קיבול מסוייג, ואם אינו משיג קיבול בלתי מסוייג יכול הוא לנהוג בשטר כאילו חולל במיאון.	.43	לגבי	החובות קיבול מסוייג
(ב) ניטל קיבול מסוייג כשהמושך או מסב לא הרשה את האוחז, בפירוש או מכללא, ליטול קיבול מסוייג, או לא הביע הסכמתו לכך לאחר מעשה, המושך ומסב כאמור מופטרים מחבותם על פי השטר; אין הוראות סעיף קטן זה חלות על קיבול חלקי שנמסרה עליו הודעה כראוי.			
(ג) מושך או מסב של שטר שקיבל ידיעה בדבר קיבול מסוייג ולא הביע לאוחז תוך זמן סביר את אי-הסכמתו יראו אותו כאילו הביע הסכמתו.			
(א) בכפוף להוראות הפקודה, צריך להציג שטר לפרעון כראוי; לא הציגוהו, המושך והמסב מופטרים.	.44	הצגה לפרעון	
(ב) השטר הוא מוצג לפרעון כראוי אם הוצג לפי כללים אלה:			כללים
(1) שטר שאיננו בר-פרעון עם דרישה, יש להציגו ביום שחל זמן פרעונו;			מהו הזמן
(2) שטר שהוא בר-פרעון עם דרישה, יש להציגו, בכפוף להוראות הפקודה, תוך זמן סביר לאחר הוצאתו, כדי להחייב את המושך, ותוך זמן סביר לאחר הקצתו, כדי להחייב את המסב. כשבאים לקבוע מהו זמן סביר, יש לשים לב לטיבו של השטר, למנהג הסוחרים לגבי שטרות מעין זה ולעובדות של המקרה המיוחד; ולעולם שטר שהוא בר-פרעון עם דרישה יש להציגו לפרעון תוך ששה חדשים לאחר תאריכו, או תוך זמן קצר יותר שהיתנהו המושך או המסב, או תוך זמן ארוך יותר שהיתנהו המושך ושלא יעלה על שנים עשר חדשים.			
(ג) ההצגה תהיה על ידי האוחז או על ידי אדם הרשאי לקבל פרעון בשמו, בשעה סבירה של יום עסקים, במקום הנכון כמוגדר להלן, לפני האדם הנקוב בשטר בתור פורע, או לפני אדם הרשאי לפרעו בשמו או לסרב בשמו לפרעו, אם אפשר בשקידה סבירה למצוא באותו מקום את האדם האמור.			
(ד) השטר הוא מוצג במקום הנכון אם הוצג לפי כללים אלה:			מהו המקום
(1) כשמקום הפרעון פורש בשטר, והשטר הוצג באותו מקום;			
(2) כשמקום הפרעון לא פורש בשטר, אבל יש בו מענו של הנמשך או של הקבל, והשטר הוצג שם;			
(3) כשאין בשטר שום מקום פרעון ושום מען, והשטר הוצג במקום עסקו של הנמשך או של הקבל אם המקום ידוע, ואם לאו – במקום מגוריו הרגיל אם המקום ידוע;			

(4) בכל מקרה אחר – אם הוצג השטר לפני הנמשך או לפני הקבל, בכל מקום שאפשר למצוא שם, או במקום עסקו או מגוריו הידועים לאחרונה.

(ה) הוצג השטר במקום הנכון ולאחר שקידה סבירה לא היתה אפשרות למצוא שם אדם הרשאי לפרוע את השטר או לסרב לפרעו, אין צורך בהצגה נוספת לפני הנמשך או הקבל.

(ו) שטר שנמשך על שנים או יותר שאינם שותפים, או שקובל על שנים או יותר שאינם שותפים, ולא פורש בו מקום פרעון, יש להציגו לפני כולם.

(ז) מת הנמשך או הקבל, ולא פורש בשטר מקום פרעון, יש להציגו לפני נציג אישי, אם יש כזה ואם ניתן למצוא אותו בשקידה סבירה.

(ח) מקום שניתן לפי הסכם או לפי הנוהג להציג את השטר על ידי בי-דואר, הצגתו בדרך זו מספקת.

(ט) מקום שאוחז השטר הוא בנק, יראו את ההצגה עשויה כראוי, אם נמסרה בדואר רשום הודעה מאת הבנק הדורשת את פרעון השטר במשרד הבנק.

(א) היה הגורם לאיחור נסיבות שאין לאוחז שליטה עליהן ואין לתלות בהזנחתו או בהתנהגותו שלא כהוגן או ברשלנותו, הרי זה הצדק לאיחור בהצגה לפרעון; פסקה פעולתו של גורם האיחור יש להציג את השטר בשקידה סבירה.

(ב) פוטרים מהצגה לפרעון –

(1) מקום שאי אפשר לבצע הצגה כדרוש בפקודה אף לאחר שקידה סבירה; העובדה שיש לאוחז יסוד להניח שהשטר יחולל כשיוצג, אינה פוטרת מן החובה להציגו;

(2) מקום שהנמשך הוא אדם בדוי;

(3) כלפי המושך – מקום שהנמשך או הקבל אינו מחוייב, בינו לבין המושך, לקבל עליו את השטר או לפרעו, ואין למושך כל יסוד להניח שהשטר ייפרע כשיוצג;

(4) כלפי מסב – מקום שהשטר קובל או נעשה בתור טובה לאותו מסב, ואין לו כל יסוד לצפות שהשטר ייפרע כשיוצג;

(5) מקום שויתרו על הצגה, בפירוש או מכללא.

(א) השטר מחולל באי-פרעון באחת משתי אלה:

(1) כשהציגוהו לפרעון כראוי וסירבו לפרעו או שאין להשיג את פרעונו;

(2) כשהיו פטורים מלהציגו לפרעון ועבר זמנו ולא נפרע.

(ב) מקום שחולל השטר באי-פרעון, עולה מיד הזכות לאוחז, בכפוף להוראות הפקודה, לחזור על המושך ועל המסיבים.

בכפוף להוראות הפקודה, מקום שהשטר חולל במיאון או באי-פרעון, יש ליתן למושך ולכל מסב הודעת חילול, וכל מושך או מסב שלא ניתנה להם ההודעה – מופטר; ואולם –

(1) שטר שחולל במיאון ולא ניתנה הודעת חילול; לא יפגע המְחַדֵּל בזכויותיו של אוחז כשורה לאחר המחדל;

(2) שטר שחולל במיאון וניתנה הודעת חילול כראוי, שוב אין צריך ליתן הודעה על חילול באי-פרעון שבא אחר כך, אלא אם כן קובל השטר בינתיים.

אין הודעת חילול כשרה ובת-פעל אלא אם ניתנה לפי כללים אלה:

(1) ההודעה צריך שתינתן על ידי האוחז או מטעמו, או על ידי מסב שבשעת נתינת ההודעה הוא גופו חב על פי השטר, או מטעמו;

(2) הודעת חילול יכול שתינתן על ידי מורשה, אם בשמו הוא ואם בשמו של צד הזכאי ליתן הודעה, בין שאותו צד הוא מרשהו ובין אם לאו;

(3) הודעה שניתנה על ידי האוחז, או מטעמו, פועלת לטובת כל האוחזים שלאחריו וכל המְסִיפִים שלפניו שיש להם הזכות לחזור על הצד אשר לו ניתנה ההודעה;

שני נמשכים או יותר

מת הנמשך או הקבל

בי-דואר

הצגה על ידי בנק בדואר רשום

הצדק לאיחור בהצגה לפרעון ולא-הצגה

חילול באי-פרעון

הודעת חילול ודין העדר הודעה

כללים חילול מי צריך ליתן הודעה

לטובת מי פועלת ההודעה

(4) הודעה שניתנה על ידי מסב הזכאי ליתן הודעה כאמור לעיל, או מטעמו, פועלת לטובת האוחז וכל המסיבים שלאחר הצד אשר לו ניתנה ההודעה;	כיצד יש ליתן הודעה	(4)
(5) ההודעה יכול שתינתן בכתב או בעל פה ויכול שתינתן בכל ביטוי שיש בו כדי לזהות את השטר ושממנו משתמע שהשטר חולל במיאון או באי-פרעון;		(5)
(6) החזרת שטר מחולל למושך או למסב – רואים כהודעת חילול מספקת מבחינת הצורה;		(6)
(7) הודעה בכתב אינה טעונה חתימה, והודעה בכתב הלקויה בחסר אפשר להשלימה ולהכשירה בעל פה; תיאור לא נכון של השטר אינו פוסל את ההודעה, אלא אם התעה למעשה את הצד שניתנה לו ההודעה;	הצורה	(7)
(8) מקום שדרוש ליתן לאדם הודעת חילול, מותר ליתנה בין לו עצמו ובין למורשהו לאותו ענין;		למי יש ליתן הודעה
(9) מת המושך או המסב, והצד המודיע יודע על כך, יש ליתן את ההודעה לנציג אישי, אם ישנו, ואם אפשר בשקידה סבירה למצוא אותו;		(9)
(10) מושך או מסב שפשטו את הרגל, מותר ליתן את ההודעה או לצד עצמו או לנאמן;	מהו הזמן בו יש ליתן הודעה	(10)
(11) היו שני מושכים או מסיבים, או יותר, ואינם שותפים, יש ליתן הודעה לכל אחד מהם, אם אין לאחד מהם קשות לקבל את ההודעה בעד כולם;		(11)
(12) ההודעה יכול שתינתן מיד לאחר חילול השטר וצריך שתינתן תוך זמן סביר לאחר החילול; בהעדר נסיבות מיוחדות לא יראו הודעה כנתונה תוך זמן סביר אלא –		(12)
(א) כשנותן ההודעה ומי שצריך לקבלה גרים באותו מקום, וההודעה ניתנה לאחרון תוך שלושה ימים לאחר חילול השטר או נשלחה לו בעוד מועד להגיע אליו תוך שלושה ימים כאמור;		(א)
(ב) כשנותן ההודעה ומי שצריך לקבלה גרים במקומות שונים, וההודעה נשלחה תוך שלושה ימים לאחר חילול השטר, אם יש דואר תוך שלושת הימים האלה, או בדואר הראשון שלאחריהם, אם אין בהם דואר;		(ב)
(13) היה השטר בשעת חילולו בידי מורשה, יכול המורשה ליתן בעצמו הודעה לצדדים החבים על פי השטר או ליתן הודעה למרשהו; נותן למרשהו – יתן בתוך אותו הזמן שהיה צריך ליתן אילו היה הוא האוחז, והמרשה, משקיבל את ההודעה, יש לו גופו אותו זמן למתן הודעה כאילו היה המורשה אוחז בזכות עצמו;		(13)
(14) צד לשטר שקיבל הודעת חילול כראוי, יש לו לאחר קבלת ההודעה תקופת זמן למתן הודעה לצדדים קודמים כזמן שיש לאוחז לאחר חילול;	צדדים מרוחקים	(14)
(15) הודעת חילול שמענה ומסירתה לדואר היו כראוי, רואים את השולח כאילו נתן את הודעת החילול כראוי, על אף כל שיבוש בסדרי הבי-דואר.		(15)
(א) אם הגורם לאיחור היו נסיבות שאין לצד המודיע שליטה עליהן ואין לתלות בהזנחתו או בהתנהגותו שלא כהוגן או ברשלנותו, הרי זה הצדק לאיחור במתן הודעת חילול; פסקה פעולתו של גורם האיחור – יש ליתן את ההודעה בשקידה סבירה.	שיבוש הבי-דואר הצדק במתן חילול	(א)
פוטרים מהודעת חילול –		(ב)
(1) מקום שאף לאחר שקידה סבירה אין אפשרות ליתן הודעה כדרוש על פי הפקודה או שההודעה אינה מגיעה למושך או למסב שאותם מבקשים לחייב;	מתי מהודעת חילול פוטרים	(1)
(2) על פי ויתור בפירוש או מכללא; הודעת חילול יכול שיוותרו עליה לפני שהגיע הזמן למתן הודעה או לאחר שלא ניתנה הודעה כראוי;		(2)
(3) כלפי המושך – במקרים הבאים:		(3)
(א) כשהמושך הוא גם הנמשך,	כלפי המושך	(א)
(ב) כשהנמשך הוא אדם בדוי, או אדם שאין לו כושר להתקשר בחוזה,		(ב)

כלפי המסב	(4)	כלפי המסב – במקרים הבאים ;	(ג)	כשהמושך הוא האדם שהשטר מוצג לפניו לפרעון,
			(ד)	כשאין בין הנמשך או הקבל לבין המושך כל חיוב לקבל עליו את השטר או לפרעו,
			(ה)	כשהמושך ביטל את הוראת הפרעון ;
			(א)	כשהנמשך הוא אדם בדוי, או אדם שאין לו כושר להתקשר בחוזה, והמסב ידע על כך שעה שהסב את השטר,
			(ב)	כשהמסב הוא האדם שהשטר מוצג לפניו לפרעון,
			(ג)	כשהשטר קובל או נעשה בתור טובה למסב.
			(בוטל)	50.
חובות האוחז כלפי הקבל או הנמשך	51.	(א)	שטר שקובל קיבול כללי אינו צריך הצגה לפרעון כדי להחייב את הקבל.	
			(ב)	היתה הצגה לפרעון נדרשת על פי הכתוב בקיבול מסוייג ולא הוצג השטר לפרעון ביום שחל, אין זה מפטיר את הקבל, אלא אם יש על כך תנאי מפורשת.
אין צורך בהודעה			(ג)	אין שטר צריך הודעת חילול כדי להחייב את הקבל.
			(ד)	האוחז שטר שבא להציגו לפרעון, יפרוש את השטר לפני האדם שממנו הוא דורש פרעונו ; משנפרע השטר, ימסרנו האוחז מיד למי שפרע אותו.
תובענה תובענה על-פי התמורה	52.		מושך או מסב שהופטר מחבותו על פי המסמך משום שהאוחז לא הציגו או לא נתן הודעת חילול, כראוי, אין המושך או המסב – אם הוא חב – מופטר על ידי כך מחבותו על פי התמורה שניתנה לשטר, אלא אם נפגע על ידי שהאוחז לא מילא את חובותיו, ואף אז אינו מופטר אלא כדי שיעורו של הנזק שסבל.	
כספים הנמשך	53.	שבידי	סימן ו': חבובות של הצדדים	
			אין השטר, מכוח עצמו, פועל כהמחאת כספים שבידי הנמשך העומדים לפרעונו של אותו שטר, ואם הנמשך אינו מקבל עליו את השטר כנדרש לפי הפקודה אין הוא חב על פי המסמך.	
חבובות של קבל	54.		מי שקיבל עליו שטר, הריהו, במעשהו זה –	
			(1)	מתחייב לפרוע את השטר ככתבו של הקיבול ;
השתק החוסם את הקבל			(2)	מנוע מלכפור בפני אוחז השטר פְּשורה –
			(א)	בקיומו של המושך, באמיתות חתימתו וכן בכשרו ובכשרותו למשוך את השטר,
			(ב)	כשהשטר הוא בר-פרעון לפקודת המושך – בכשרו של המושך להסב בשעתו את השטר, אך הוא אינו מנוע מלכפור באמיתותו או בכשרותו של ההיסב,
			(ג)	כשהשטר הוא בר-פרעון לפקודת אדם שלישי – בקיומו של הנפרע ובכשרו להסב בשעתו את השטר, אך הוא אינו מנוע מלכפור באמיתותו או בכשרותו של ההיסב.
חבובות של מושך ושל מסב	55.	(א)	מי שמשך שטר, הריהו, במעשהו זה –	
			(1)	מתחייב שהשטר, לכשיוצג כראוי, יקובל ויפרע ככתבו, ושם יחולל – יפצה את האוחז או כל מסב שהיה אנוס לפרעו, ובלבד שכל ההליכים הדרושים לאחר חילול ננקטו כראוי ;
השתק מושך החוסם			(2)	מנוע מלכפור בפני אוחז פְּשורה בקיומו של הנפרע ובכשרו להסב בשעה שהסב.
			(ב)	מי שהסב שטר, הריהו, במעשהו זה –
חבובות של מסב			(1)	מתחייב שהשטר, לכשיוצג כראוי, יקובל ויפרע ככתבו, ושם יחולל – יפצה את האוחז או כל מְסב שלאחר אותו מסב שהיו אנוסים לפרעו, ובלבד שכל ההליכים הדרושים לאחר חילול ננקטו כראוי ;

השתק הַחוּסָס מִסֵּב	(2)	מנוע מלכפור בפני אוחז כשורה את אמיתותן ואת תקינותן, מכל הבחינות, של חתימת המושך ושל חתימות כל ההיסבים הקודמים ;
	(3)	מנוע מלכפור בפני הַנֶּסֶב שלו הסמוך לו או בפני כל נסב שלאחר אותו נסב, כי השטר בשעה שהוסב היה כשר ושריר, וכי לו גופו היתה אותה שעה זכות קנין טובה בשטר.
זר שחתם על שטר חב בתור מסב	56.	החותם על שטר שלא בתור מושך או קבל הריהו, במעשהו זה, חב בתור מסב כלפי אוחז כשורה.
ערבות לשטר	57.	(א) פרעונו של שטר יכול שיהא נערב על ידי אדם שאינו צד לשטר, או על ידי אדם שהוא צד לשטר ; ובלבד שהערבות במקרה הנזכר אחרון תהא מוסיפה על זכויות החזרה של האוחז.
	(ב)	ערבות לשטר יכול שתיכתב על גוף השטר או שתניתן במסמך נפרד, והיא נוצרת על ידי הביטוי bon pour aval או ביטוי אחר שווה לו, שיש אחריהם חתימה ; לא נאמר בעד מי ניתנה ערבות לשטר, רואים אותה כאילו ניתנה בעד עושה השטר אם הוא שטר חוב, או בעד המושך אם אינו שטר חוב.
	(ג)	ערב לשטר חב עם האדם שלחתימתו ערב, ביחד ולחוד ; הוא חב אף אם התחייבותו של הצד שבעדו ערב פסולה מכל סיבה שאינה פגם בצורה ; ערב לשטר שפרע את השטר זכאי לחזור על הצד שבעדו ערב ועל הצדדים החבים כלפי אותו צד.
שיעור דמי נזק מידי צדדים לשטר שחולל	58.	חולל השטר, יהא שיעור דמי הנזק כפי האמור להלן, ויש לראותם כדמי נזק קבועים מראש :
	(1)	האוחז זכאי להיפרע מכל צד החב על פי השטר, והמושך שהיה אנוס לפרוע את השטר זכאי להיפרע מן הקבל, ומסב שהיה אנוס לפרוע את השטר זכאי להיפרע מן הקבל או מן המושך או ממסב שקדם לו –
	(א)	את סכום השטר ;
	(ב)	את הריבית על אותו סכום מיום שהוצג לפרעון, אם היה השטר בר-פרעון עם הדרישה, או מיום חלותו של השטר – בכל מקרה אחר ;
	(ג)	(בוטל)
שְׁחָלִיפִין	(2)	בשטר שחולל בחוץ לארץ זכאי האוחז, במקום דמי הנזק האמורים, להיפרע מן המושך או ממסב, והמושך וכל מסב שהיו אנוסים לפרוע את השטר זכאים להיפרע מכל צד החב כלפיהם – את סכום השְׁחָלִיפִין עם ריבית עליו עד יום הפרעון, ובלבד שכל מסב, וכן המושך, לא יהיו חייבים אלא בתשלום שְׁחָלִיפִין אחד בלבד ;
פיקוח על ריבית	(3)	מקום שניתן על פי פקודה זו להיפרע ריבית בתור דמי נזק, יכול שאותה ריבית, כולה או מקצתה, לא תינתן, אם שורת הצדק מחייבת כך, ומקום שנאמר בשטר שיש לפרעו בריבית לפי שער פלוני, יכול שריבית בתור דמי נזק תינתן לפי השער של הריבית ממש, ויכול שלא תינתן לפיו.
מעביר במסירה	59.	(א) כשאוחז שטר בר-פרעון למוכז מסחר אותו במסירה בלא היסב, הריהו נקרא "מעביר במסירה".
אין הוא חב על פי המסמך התחייבותו של מעביר	(ב)	מעביר במסירה אינו חב על פי המסמך.
	(ג)	מעביר במסירה המסחר שטר מקבל במעשהו זה כלפי הנעבר שלו הסמוך לו והאוחז בעד ערך, אחריות, כי השטר הוא כפי שנחזה, כי הוא זכאי להעבירו וכי אין הוא יודע בשעת העברה שום עובדה העושה את השטר חסר ערך.
פרעון כשורה	60.	סימן ז': פקיעת השטר (א) השטר נפקע בפרעון כשורה על ידי הנמשך או על ידי הקבל או מטעמים.
פרעון בידי מושך או מסב	(ב)	"פרעון כשורה" פירושו – פרעון השטר לאוחז בו, בְּחִלּוֹתוֹ של השטר או לאחריה, בתום לב וללא ידיעה שזכות קנינו של האוחז בשטר פגומה.
	(ב)	בכפוף להוראות שלהלן, שטר שנפרע על ידי המושך או על ידי מסב, אינו נפקע, אלא –

(1) מקום שהמושך פרע שטר שהוא בר-פרעון לצד שלישי או לפקודת צד שלישי, יכול המושך לִאֶכּוֹף פרעונו על הקבל, אך אינו יכול לחזור ולהוציא את השטר;

(2) מקום שמסב פרע שטר, או מקום שהמושך פרע שטר שהוא בר-פרעון לפקודתו הוא, הצד שפרע את השטר חוזר אל זכויותיו הראשונות כלפי הקבל או כלפי צדדים קודמים, והוא יכול, אם נראה לו הדבר, למחוק את היסבו הוא ואת כל ההיסבים שלאחריו ולחזור ולסחר את השטר.

(ג) שטר-טובה שנפרע כשורה על ידי המוטב – השטר נפקע.

61. קבל האוחז שטר, או שנעשה אוחזו, בזכות עצמו, בְּחִלּוֹתוֹ של השטר או לאחריה – השטר נפקע.

62. (א) אוחז שטר שויתר בחלותו של השטר או לאחריה על זכויותיו כלפי הקבל ויתור מוחלט וללא תנאי – השטר נפקע; הויתור צריך שיהיה בכתב, זולת אם נמסר השטר לקבל.

(ב) האוחז יכול בדרך האמורה לוותר על חבותו של כל צד לשטר בין בחלותו של השטר בין לפניו ובין לאחריה; אולם שום דבר האמור בסעיף זה לא יפגע בזכויותיו של אוחז כשורה שלא היתה לו ידיעה על הויתור.

63. (א) שטר שבוטל במתכוון בידי האוחז או בידי מורשהו, והביטול נראה על פני השטר – השטר נפקע.

(ב) בדרך האמורה אפשר להפטיר כל צד החב על פי השטר על ידי ביטול מכוון של חתימתו בידי האוחז או בידי מורשהו; במקרה זה מופטר גם כל מסב שיכול היה להיות זכאי לחזור על הצד שחתימתו בוטלה.

(ג) ביטול שנעשה שלא במתכוון, או בטעות, או שלא בְּרִשּׁוֹתוֹ של האוחז אין כוחו יפה; אלא מקום שנראה על פני השטר שהוא או חתימה שעליו בוטלו, הצד הטוען שהביטול נעשה שלא במתכוון או בטעות או שלא בְּרִשּׁוֹתוֹ – עליו הראיה.

64. (א) שטר או קיבול שנעשה בהם שינוי מהותי בלא הסכמת כל הצדדים החבים על פי השטר, השטר מתבטל, אך לא כלפי צד שעשה בעצמו את השינוי, או הרשה לעשותו או הסכים לו, ולא כלפי המסיבים שלאחריו; אולם מקום שנעשה בשטר שינוי מהותי, אלא שהשינוי אינו נראה, והשטר הוא בידי אוחז כשורה, יכול אותו אוחז להשתמש בשטר כאילו לא נעשה בו שינוי, ויכול הוא לִאֶכּוֹף פרעונו לפי כתבו המקורי.

(ב) ביחוד מהותיים הם שינויים אלה: כל שינוי בתאריך, בסכום העומד לפרעון, בזמן הפרעון או במקום הפרעון, ומקום שקיבולו של השטר הוא כללי – הוספת מקום הפרעון בלי הסכמתו של הקבל.

סימן ח': קיבול ופרעון משום-כבוד

65. (א) שטר חליפין שלא עבר זמנו, יכול כל אדם, בהסכמת האוחז, להתערב ולקבל עליו את השטר, לאחר שניתנה הודעת חילול, משום כבודו של אחד הצדדים החבים על פיו או משום כבודו של האדם שעל חשבונו משוך השטר.

(ב) השטר יכול שיקובל משום כבוד על חלק בלבד מן הסכום שבו נמשך.

(ג) קיבול-משום-כבוד אינו כשר אלא אם הוא –

(1) כתוב על השטר ומראה שהוא קיבול-משום-כבוד;

(2) חתום בידי הקבל-משום-כבוד;

(3) מקויים על ידי איגרת-כבוד נוטריונית.

(ד) קיבול-משום-כבוד שלא נאמר בו במפורש משום כבודו של מי נעשה, רואים אותו כקיבול משום כבודו של המושך.

(ה) שטר בר פרעון לאחר ראייה שקובל משום כבוד, חלותו תחושב מתאריך הודעת החילול ולא מתאריך הקיבול-משום-כבוד.

66. (א) מי שקיבל עליו שטר משום כבוד, הריהו, במעשהו זה, מתחייב שאם לא יפרע הנמשך את השטר, יפרעהו הוא, ככתבו של קיבולו, כשיוצג כראוי, ובלבד שהוצג כראוי לפרעון וניתנה הודעת חילול כראוי על אי-פרעון, והוא קיבל ידיעה על עובדות אלה.

פרעונו של שטר טובה
קבל האוחז בשעת חלות ויתור מפורש

ביטול

שינוי השטר

שינוי מהותי מהו

קיבול משום-כבוד

קיבול משום-כבוד

חבותו של קבל-משום-כבוד

- (ב) הקבל-משום-כבוד חב כלפי האוחז וכלפי כל הצדדים לשטר הבאים אחרי הצד שלכבודו קיבל עליו.
- (א) 67. הצגה לפני הקבל-משום-כבוד או הנדרש-בשעת-הדחק, יש לתת הודעת חילול על אי-פרעון לפני שהוא מוצג לפרעון לפני הקבל-משום-כבוד או לפני הנדרש-בשעת-הדחק.
- (ב) היה מענו של הקבל-משום-כבוד באותו מקום שבו ניתנה הודעת חילול על אי-פרעון, יש להציג לפניו את השטר לא יאחר מן היום שלאחר הודעת חילול על אי-פרעון; ואם היה מענו במקום אחר, יש לשלוח את השטר לא יאחר מן היום האמור לשם הצגה לפניו.
- (ג) לאיחור בהצגה או לאי-הצגה ישמשו הצדק כל אותן הנסיבות המשמשות הצדק לאיחור בהצגה לפרעון או לאי-הצגה לפרעון.
- (ד) שטר חליפין שחולל על ידי הקבל-משום-כבוד יש להעידו על אי-פרעון על ידי הקבל-משום-כבוד.
- (א) 68. שטר שניתנה לגביו הודעת חילול על אי-פרעון, יכול כל אדם להתערב ולפרוע אותו משום כבודו של כל צד החב על פי השטר.
- (ב) היו שני בני-אדם או יותר מציעים פרעון השטר משום כבודם של צדדים שונים, האדם שפרעונו יפטיר את המספר הגדול ביותר של צדדים לשטר – עדיף.
- (ג) כדי שפרעון משום כבוד יפעל בתור פרעון כזה ולא בתור פרעון שבהתנדבות סתם, צריך שיקויים על ידי איגרת-כבוד נוטריונית.
- (ד) איגרת-הכבוד הנוטריונית צריך שתהא מיוסדת על הצהרת מי שפרע משום-כבוד, או של מורשהו לענין זה, המצהירה שיש בדעתו לפרוע את השטר משום כבוד ולכבודו של מי הוא פורע.
- (ה) שטר שנפרע משום כבוד, כל הצדדים הבאים אחרי הצד שלכבודו נפרע מופטרים, אלא מי שפרע משום כבוד בא במקומו של האוחז לכל זכויותיו וחובותיו לגבי הצד שמשום כבודו הוא פרע ולגבי כל הצדדים החבים כלפי אותו צד.
- (ו) מי שפרע משום כבוד, לאוחז, את סכום השטר וההוצאות הנוטריוניות הכרוכות בחילולו, זכאי עם פרעון לקבל את השטר; אם אין האוחז מוסר אותם בשעה שנדרש לכך, יהיה חב בנזקו של מי שפרע משום כבוד.
- (ז) אוחז שטר המסרב לקבל פרעון, מאבד את זכותו לחזור על כל צד שהיה יכול להיות מופטר באותו פרעון.

סימן ט': מסמכים אבודים

69. שטר שאבד לפני שעבר זמנו, יכול האדם שהיה אוחזו לבקש את המושך שיתן לו שטר אחר ככתבו, אגב מתן ערובה למושך, אם ידרוש זאת, לשפוטו כלפי כל אדם במקרה שיימצא השטר שאבד לפי דבריו; מושך שנתבקש כאמור וסירב ליתן כפף השטר, אפשר לכוף אותו שיתן.
70. בכל תובענה או הליך על פי שטר, יכול בית המשפט או שופט לצוות שאיבוד השטר לא ישמש טענה, ובלבד שניתן שיפוי, להנחת דעתו של בית המשפט או של השופט, כלפי תביעותיו של כל אדם אחר על פי השטר הנדון.

סימן י': שטר בסדרה

- (א) 71. שטר שנמשך בסדרה כשכל יחידה שבסדרה מנויה במספר סידורי ויש בה אזכור לשאר היחידות – כל היחידות שטר אחד הן.
- (ב) האוחז בסדרה ומסב שתי יחידות ממנה או יותר לבני-אדם שונים, הריהו חב על פי כל אחת מהן, וכל מסב שלאחריו חב על פי היחידה שהסב בעצמו כאילו היו אותן יחידות שטרות נפרדים.
- (ג) שתי יחידות או יותר שסוחרו לאוחזים-כשורה שונים, האוחז שזכות קנינו עלתה ראשונה נחשב בינו לבין שאר האוחזים כבעלו האמיתי של השטר; אך שום דבר שנאמר בסעיף קטן זה לא יפגע בזכויותיו של אדם שקיבל עליו, או פרע, כשורה, את היחידה שהוצגה לפניו ראשונה.

- (ד) הקיבול יכול שייכתב על כל יחידה שהיא, וצריך שייכתב על יחידה אחת בלבד ; קיבל עליו הנמשך יותר מיחידה אחת, ויחידות שקובלו כאמור הגיעו לידי אוזנים שונים פשוטה, הריהו חב על פי כל יחידה כזאת כאילו היתה שטר נפרד.
- (ה) קבל של שטר משוך בסדרה שפרע את השטר ולא דרש שתימסר לו היחידה שיש עליה קיבולו, וביום הקלות נמצאת אותה יחידה לא פרועה בידי אוזן פשוטה, הקבל חב כלפי אוזן היחידה.
- (ו) בכפוף להוראות האמורות לעיל, מקום שאחת היחידות של שטר משוך בסדרה נפקעה על ידי פרעון או בדרך אחרת, השטר כולו נפקע.

סימן י"א: ברירת הדין

- שטר משוך בארץ אחת והוא מסוחר או מקובל או בר-פרעון בארץ אחרת, זכויותיהם, חובותיהם וחבותם של הצדדים לשטר יהיו נחתכות כדלקמן :
- (1) כשרותו של שטר מבחינת הצורה נחתכת על פי דין מקום ההוצאה, ואילו כשרותו מבחינת הצורה של התקשרויות שלאחר הוצאה, כגון קיבול, היסב או קיבול לאחר הקדמה, נחתכות על פי דין מקום ההתקשרות הנדונה ; אולם –
- (א) שטר שהוצא בחוץ לישראל אינו נפסל מחמת זו בלבד שאינו מבויל לפי דין מקום ההוצאה,
- (ב) שטר שהוצא בחוץ לישראל והוא עשוי מבחינת הצורה לפי דין ישראל, מותר לנהוג בו, לענין אכיפת הפרעון, בין כל בני האדם שסיחרוהו או אחזוהו או נעשו צדדים לו, בישראל, כבשטר כשר ;
- (2) משיכתו של שטר, היסבו, קיבולו או קיבולו לאחר העדה יתפרשו לפי דין מקום ההתקשרות הנדונה, בכפוף להוראות פקודה זו ; ואולם שטר משוך בישראל ובר-פרעון בישראל שהוסב בארץ אחרת, היסבו יתפרש, לגבי מי שפרעו, לפי דין ישראל ;
- (3) חובותיו של האוחז לענין הצגה לקיבול או לפרעון, לענין הצורך או אי-הצורך בקדמה או בהודעת חילול או דיוותן או אי-דיוותן של אלו, יהיו נחתכות לפי דין מקום הפעולה או מקום החילול ;
- (4) שטר משוך בחוץ לישראל אך בר-פרעון בישראל והסכום העומד לפרעון אינו נקוב במטבע ישראל, יחושב הסכום, באין תננה מפורשת בענין זה, לפי שער החליפין הקיים במקום הפרעון וביום שחל הפרעון בשביל ממשכים בני-פרעון עם ראייה ;
- (5) שטר משוך בארץ אחת ובר-פרעון בארץ אחרת, זמן פרעונו נחתך לפי דין המקום שבו הוא בר-פרעון.
72. שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את האופן שבו יעידו שטר בישראל לענין סעיף 72, צורת ההעדה והאגרות שיש לשלם בשל כך ; כן רשאי הוא לקבוע את ההליכים שיש לנקוט בהם כדי שהעדה כאמור תהיה תקפה אם ניתנה לאחר הזמן שנקבע לה.

פרק שלישי: שיקים

סימן א': שיקים משוכים על בנקאי

- (א) שיק הוא שטר חליפין משוך על בנקאי ובר-פרעון עם דרישה ; הוראות פקודה זו החלות על שטר חליפין בר-פרעון עם דרישה יחולו על שיק, חוץ מענין שיש לו הוראה אחרת להלן.
- (ב) שיק יכול שהתאריך הנקוב בו יהיה מאוחר מיום הוצאתו, אולם שיק כזה (שיק מאוחר) לא יהיה בר-פרעון ולא יהיה ניתן לקיבול, אלא מהתאריך הנקוב בו.
73. (בוטל)
74. בכפוף להוראות פקודה זו –

- (1) שיק שלא הוצג לפרעון תוך זמן סביר לאחר התאריך הנקוב בו, או לאחר הוצאתו, לפי המאוחר מביניהם, ובזמן ההצגה היה המושך או האדם שעל חשבונו משוך השטר זכאי, בינו לבין הבנקאי, לפרעון השיק והאיחור בהצגה גרם לו נזק ממשי, הריהו מופטר כדי שיעור הנזק, כלומר כדי השיעור שבו גדל נשיו מאת הבנקאי מכפי שהיה אילו נפרע השיק ;

זמן סביר	(2)	כשבאים לפסוק מהו זמן סביר יש לשים לב לטיב המסמך, למנהג הסוחרים והבנקאים ולעובדות המקרה המיוחד ;
זכות האוחז כשהופטר המושך	(3)	אוחז השיק שהמושך או האדם כאמור מופטרים ממנו, יהיה במקומם לנושה של הבנקאי כדי שיעור הקפטר ויהיה זכאי להיפרע ממנו את הסכום.
ביטול רשותו של הבנקאי	75.	חובתו ורשותו של הבנקאי לפרוע שיק שמשך עליו לקוחו תכלול על ידי – (1) ביטול הוראות הפרעון ; (2) ידיעה על מות הלקוח ; (3) ידיעה על פשיטת רגל של הלקוח.
סימן ב': שיקים משורטטים		
שרטוט בכללות ושרטוט במיוחד – מה הם	76.	(א) היתה אחת התוספות שלהלן חוצה את פני השיק, הרי זה שרטוט והשיק משורטט בכללות. והן : (1) המלה "ושותפיו" או כל קיצור ממנה, בין שני קווים חוצים מקבילים, עם המלים "לא סחיר" או בלעדיהן ; (2) שני קווי אלכסון מקבילים בלבד, עם המלים "לא סחיר" או בלעדיהן. (ב) היתה תוספת שמו של בנקאי חוצה את פני השיק, עם המלים "לא סחיר" או בלעדיהן, הרי זה שרטוט והשיק הוא משורטט במיוחד ולאחר בנקאי.
שרטוט המושך או לאחר בידי הוצאה	77.	(א) המושך יכול לשרטט שיק בין בכללות ובין במיוחד. (ב) שיק שאינו משורטט, יכול האוחז לשרטטו בין בכללות ובין במיוחד. (ג) שיק ששורטט בכללות, יכול האוחז לשרטטו במיוחד. (ד) שיק משורטט, בין בכללות ובין במיוחד, יכול האוחז להוסיף עליו את המלים "לא סחיר". (ה) שיק ששורטט במיוחד, יכול הבנקאי שאליו שורטט לשוב ולשרטטו במיוחד לבנקאי אחר לשם גוביינה. (ו) שיק שאינו משורטט או ששורטט בכללות, ונשלח לבנקאי לשם גוביינה, יכול הוא לשרטטו במיוחד אל עצמו.
השרטוט – חלק מהותי של השיק	78.	שרטוט שהותר בפקודה זו הוא חלק מהותי של השיק, ואסור לאדם להוסיף עליו או לשנותו אלא כפי שהותר בפקודה זו, ואסור למחקו.
חובותיו של בנקאי לגבי שיק משורטט	79.	(א) שיק ששורטט במיוחד ליותר מבנקאי אחד, למעט מורשה לגוביינה שהוא בנקאי, הבנקאי שעליו משוך השיק יסרב לפרעו. (ב) בנקאי שנמשך עליו שיק משורטט כאמור ואף על פי כן פרעו, או שפרע למי שאינו בנקאי שיק ששורטט בכללות – או לא לבנקאי שאליו שורטט ולא למורשהו לגוביינה, שיק ששורטט במיוחד – חב כלפי בעלו האמיתי של השיק בכל הפסד שסבל מחמת פרעון השיק בדרך זו ; ואולם שיק שהוצג לפרעון ולא נראה בשעת הצגה שהוא משורטט, או שהיה עליו שרטוט שנמחק, או שיש בו תוספת או שינוי שפקודה זו לא התירה אותם, הבנקאי שפרע את השיק בתום לב ובלי רשלנות, לא יהיה אחראי ולא יחוב, ואין להרהר אחר פרעון זה על שום שהשיק היה משורטט, או שהשרטוט נמחק, או שיש בו תוספת או שינוי שפקודה זו לא התירה אותם, ועל שום שנפרע לשאינו בנקאי או לא לבנקאי שאליו השיק משורטט או היה משורטט, או לא למורשהו לגוביינה שהוא בנקאי, הכל לפי הענין.
הגנה על בנקאי ועל מושך בשיק משורטט	80.	בנקאי שנמשך עליו שיק משורטט והוא פרע אותו בתום לב ושלא ברשלנות לבנקאי, כשהוא משורטט בכללות – או לבנקאי שאליו שורטט, או למורשהו לגוביינה שהוא בנקאי, כשהשרטוט הוא במיוחד – הבנקאי שפרע את השיק, וכן המושך את השיק במקרה שהגיע לידי הנפרע, זכויותיהם ומעמדם כאילו נפרע השיק לבעלו האמיתי.
פעלו של שרטוט "לא סחיר" על האוחז	81.	מי שנשל שיק משורטט שכתוב עליו "לא סחיר", אין לו ואין בכוחו ליתן זכות קנין בשיק טובה מן הזכות שהיתה לאדם שממנו נטלו.

הגנה על בנקאי	82.	(א)	בנקאי שקיבל לטובת לקוחו, בתום לב ובלי רשלנות, פרעונו של שיק המשורטט אליו, בכללות או במיוחד, ואין ללקוח זכות קנין בשיק או שזכות קנינו פגומה, לא יחויב הבנקאי כלפי בעלו האמיתי של השיק מחמת זו בלבד שקיבל את הפרעון האמור.
הסעיפים 76 עד 82 יחולו על מימשך בנקאי	83.	(א)	בנקאי הוא מקבל פרעון כמשמעותו בסעיף קטן (א), אף אם זיכה את חשבונו לקוחו בסכום השיק לפני קבלת הפרעון. הסעיפים 76 עד 82 יחולו על ממשך בנקאי כאילו היה שיק.
		(ב)	"מימשך בנקאי", לענין סעיף זה, פירושו מימשך בר-פרעון עם דרישה, משוך על ידי בנק או מטעמו על עצמו, בין שפרעונו במשרדו הראשי ובין במשרד אחר שלו.
פרק רביעי: שטרי חוב			
שטר חוב – מהו	84.	(א)	שטר חוב הוא הבטחה ללא תנאי ערוכה בכתב מאת אדם לחברו, חתומה בידי עושה השטר, בה הוא מתחייב לפרוע לאדם פלוני או לפקודתו, או למוכ"ז, עם דרישה, או בזמן עתיד קבוע או ניתן לקביעה, סכום מסויים בכסף.
שטר חוב בר-פרעון לפקודת עושהו		(ב)	מסמך בצורת שטר חוב שהוא בר פרעון לפקודת עושהו אינו שטר חוב כמשמעותו בסעיף זה עד שלא הוסב על ידי עושהו.
שטר חוב שיש בו בטוחות-לואי		(ג)	אין שטר חוב נפסל מחמת זו בלבד שיש בו גם שעבוד של בטוחות-לואי עם הרשאה למכרה או להעבירה.
הצורך במסירה	85.		שטר חוב הוא לא-שלם ולא-מוגמר עד שלא נמסר לנפרע או למוכ"ז.
שטרי חוב ביחד ולחוד	86.	(א)	שטר חוב יכול שיעשה בידי שנים או יותר, ויכול שיהיו חבים על פיו ביחד, או ביחד ולחוד, הכל ככתבו.
		(ב)	היה כתוב בשטר "אשלם" וחתומים עליו שני בני אדם או יותר רואים אותו כשטר חובם, ביחד ולחוד.
שטר חוב בר-פרעון עם דרישה	87.	(א)	שטר חוב בר-פרעון עם דרישה שהוסב, יש להציגו לפרעון תוך זמן סביר מיום ההיסב, לא הציגוהו כאמור – המסב מופטר.
		(ב)	כשבאים לפסוק מהו זמן סביר, יש לשים לב לטיב המסמך, למנהג הסוחרים ולעובדות המקרה המיוחד; ולעולם שטר חוב בר-פרעון עם דרישה יש להציגו לפרעון תוך ששה חדשים לאחר תאריכו, או תוך זמן קצר יותר שהיתנהו המסב הראשון או אחד הבאים אחריו, או תוך זמן ארוך יותר שהיתנהו המסב הראשון ושלא יעלה על שנים עשר חדשים.
		(ג)	שטר חוב בר-פרעון עם דרישה שסיחרוהו, ונראה שמאז הוצא עבר זמן סביר כדי להציגו לפרעון, לא ישמש הדבר טעם לראות את השטר חוב כאילו עבר זמנו, כדי להפגיע את האוחז בפגמים שבזכות קנין שלא ידע עליהם.
הצגת שטר חוב לפרעון כדי להחייב את עושהו	88.	(א)	היה כתוב בגוף שטר החוב שהוא בר-פרעון במקום מיוחד, יש להציגו לפרעון באותו מקום כדי להחייב את עושהו; בכל מקרה אחר אין צורך בהצגה לפרעון כדי להחייב את העושה.
כדי להחייב את המסב		(ב)	יש צורך בהצגה לפרעון כדי להחייב את המסב של שטר חוב.
		(ג)	היה כתוב בגוף שטר החוב שהוא בר-פרעון במקום מיוחד, יש צורך בהצגה לפרעון באותו מקום כדי להחייב מסב; היה מקום הפרעון נקוב בתזכורת בלבד, הצגה לפרעון באותו מקום מספקת כדי להחייב את המסב, אך גם הצגה לפני העושה במקום אחר מספקת לכך, אם היא מספקת מבחינות אחרות; מקום שהאוחז בשטר חוב הוא בנק, יראו את ההצגה עשויה כראוי, אם נמסרה בדואר רשום הודעה מאת הבנק ובה דרישה לפרוע את השטר במשרד הבנק.
חבותו של עושה שטר	89.	(ד)	(בוטל)
		(1)	העושה שטר חוב, הריהו, במעשהו זה – מתחייב לפרוע אותו ככתבו;
		(2)	מנוע מלכפור לפני אוחז כשורה בקיומו של הנפרע ובכשרו להסב בשעה שהסב.

תחולת פרק שני על שטרי חוב	90.	(א)	הוראות פקודה זו בדבר שטרי חליפין, חוץ מן ההוראות המנויות בסעיף זה, יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, על שטרי חוב, בכפוף להוראות פרק זה.
		(ב)	כשבאים להחיל אותן הוראות רואים את עושהו של שטר חוב כנגד הקבל בשטר חליפין, ואת המסב הראשון בשטר חוב כנגד המושך בשטר חליפין שקובל והוא בר-פרעון לפקודת המושך.
		(ג)	ההוראות שלהלן בדבר שטרי חליפין לא יחולו על שטרי חוב, והן ההוראות לענין –
		(1)	הצגה לקיבול;
		(2)	קיבול;
		(3)	(בוטל)
		(4)	שטרות בסדרה.
פרק חמישי: מילואים			
תום-לב	91.		כל שנעשה, למעשה, ביושר-לב, רואים כאילו נעשה בתום-לב, כמשמעותו בפקודה זו, בין שנעשה ברשלנות ובין שלא ברשלנות.
חתימה	92.	(א)	מסמך או כתב הטעונים לפי פקודה זו חתימתו של אדם, אין צורך שיחתום עליהם בידו הוא, אלא די להם בחתימתו שנכתבה ביד אדם אחר בהרשאתו או על פיה או בחותמו שהוטבע עליהם בידי עצמו או בהרשאתו.
חותמתה של אישיות משפטית בתור חתימה		(ב)	כשהמדובר הוא בחברה, באגודה שיתופית, בשותפות או באישיות משפטית אחרת, די להם למסמך או לכתב הטעונים חתימה לפי פקודה זו, שיהיו טבועים בחותמתה של אותה אישיות משפטית.
חישוב הזמן	93.	(א)	מקום שפקודה זו קובעת זמן של פחות משלושה ימים לעשייתם של פעולה או של דבר – יום שאין בו עסקים לא יבוא במנין.
		(ב)	ימים שאין בהם עסקים הם, לענין פקודה זו –
		(1)	יום ששי, שבת ויום ראשון;
		(2)	כל יום שהממשלה הודיעה עליו, בצו שפורסם ברשומות, שהוא יום פגרה חוקי.
	94.	(בוטל)	
פקודות דיבידנד ניתנות לשרטוט הוראות החלות על תעודות אחרות	95.	(א)	הוראות פקודה זו בענין שיקים משורטטים יחולו על פקודה לתשלום דיבידנד.
		(ב)	הוראות פקודה זו בענין שיקים משורטטים יחולו גם על כל תעודה שהוצאה על ידי לקוח של בנקאי ושכוונתה לאפשר לאדם לקבל מאת הבנקאי, עם דרישה, פרעון הסכום הנזכר בה, ויחולו כאילו היתה אותה תעודה שיק; אולם אין לראות את האמור כאן כאילו בא לעשות אותה תעודה למסמך סחיר.
התיישנותן של תובענות	96.	(א)	אין להיזקק לתובענה על פי שטר חליפין או שיק או שטר חוב כנגד מי שהוא צד להם ואינו מסב, לאחר שעברו שבע שנים, וכנגד מסב – לאחר שעברו שנתיים, מן הזמן שבו נולדה לראשונה לאוחר באותה שעה עילת התובענה כנגד אותו צד; ואולם צד לשטר חליפין, לשיק או לשטר חוב, יכול לוותר על טענת ההגנה שאין להיזקק לתובענה נגדו על פי מסמך כאמור, משום שעברה התקופה האמורה בסעיף קטן זה, ומותר לרשום את הוויתור בין בגוף המסמך כאמור ובין בתעודה נפרדת, בין לפני תחילת התובענה ובין לאחריה, ואם נרשם הוויתור בתעודה נפרדת לא יהיה מחייב, אלא אם האדם שרשם אותו בתעודה קיבל בעדו תמורה בת-ערך.
		(ב)	לגבי הקבל תתחיל התקופה האמורה מחלואו של השטר, זולת אם –
		(1)	צריך הצגה לפרעון כדי לחייב את הקבל, כי אז תתחיל התקופה האמורה מתאריך ההצגה;
		(2)	קובל השטר לאחר חלותו, כי אז תתחיל התקופה האמורה מתאריך הקיבול.
		(ג)	לגבי המושך או מסב תתחיל התקופה האמורה מן התאריך שבו נתקבלה הודעת חילול.